

Creșterea riscului legat de lanțul de aprovizionare și sectorul bancar

Așa-numita tranziție către o nouă ordine mondială bazată pe mai mulți poli a generat o tendință de reversare a globalizării în domeniul comerțului internațional, care duce la o creștere semnificativă a riscurilor legate de lanțul de aprovizionare. În timp ce jucătorii care concurează în anumite sectoare își diversifică sau restricționează expunerile reciproce, pare imposibil să asistăm la schimbarea majoră a status quo-ului pe termen scurt sau mediu și poate chiar pe termen lung. De multe ori, sunt analizate implicațiile asupra unor anumite marfuri sau a unor industrii afectate (metale rare, petrol și gaze naturale, semiconductori, turbine eoliene, vehicule electrice, panouri solare etc.), dar nu și implicațiile asupra industriei serviciilor financiare și a participanților săi, deși este poate industria cu cel mai înalt grad de globalizare.

Pe măsura ce realitatea globală și, implicit, economia globală se transformă, industria serviciilor financiare se confruntă cu o nouă generație de riscuri, precum cele legate de sustenabilitate, riscul cibernetic și, cel mai recent, riscul legat de lanțul de aprovizionare. Ne-am concentrat intens asupra riscului cibernetic și a celui legat de sustenabilitate, dar nu am făcut același lucru cu riscul legat de lanțul de aprovizionare.

Măsura în care o bancă înțelege dinamica lanțului de aprovizionare a unui împrumutat devine fundamentală pentru înțelegerea modelului de business al clientului, a gradului de sustenabilitate a acestuia din perspectiva comerțului internațional și, implicit, a profilului de risc în evaluarea eligibilității unui împrumutat pentru creditare. Dacă împrumutatul are un model de business sustenabil în ceea ce privește clienții și furnizorii sau nu, care sunt implicațiile de risc pentru împrumutat din punctul de vedere al lanțului sau de aprovizionare (sanțiuni asupra clienților sau furnizorilor, lipsa de marfuri pentru împrumutat sau lanțul sau de aprovizionare, riscul de restricționare a comerțului la orice nivel al lanțului sau de aprovizionare etc.), cum poate fi cuantificat și monitorizat acest risc, cum se pot înregistra provizioanele și garanțiile și cum se stabilește prețul creditului - toate aceste aspecte devin extrem de importante pentru bănci.

Pentru a analiza în mod pragmatic această nouă categorie de risc legată de lanțul de aprovizionare, băncile ar putea, în principiu, gestiona o parte semnificativă a acestui risc prin segmentarea clienților dar această variantă nu ar exclude procesul de cunoaștere individuală a entităților care fac parte din lanțul de aprovizionare al fiecărui împrumutat în parte.

Similar cu ceea ce se întâmplă în sectorul bancar când vine vorba de gestionarea riscului climatic, nu există o metodologie universală și date suficiente pentru a putea efectua o analiză completă și, din nou, similar cu situația gestionării riscului climatic, soluția va fi colectarea de date de către bănci de la fiecare împrumutat, în funcție de dimensiunea și capacitatea acestuia de a analiza și a oferi informații despre profilul sau privind din perspectiva lanțului de aprovizionare. Un prim pas ar putea fi implementarea unei astfel de abordări pentru un segment prioritar de clienți, în funcție de criterii precum dimensiunea expunerii și sectorul de activitate.